

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**
dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 18 lutego 2016 r.

DOLIS/DEC-147/16/10590,10591

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23) oraz art. 12 pkt 2 w zw. z art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2135, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani S.B., na niewypełnienie przez Biuro Informacji Gospodarczej I. S.A., obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani S.B., zwanej dalej Skarżącą, na niewypełnienie przez Biuro Informacji Gospodarczej I. S.A., zwaną dalej Spółką, obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych.

W treści skargi Skarżąca podniosła, iż cyt.: „(...) wnioskiem z dn. [...] kwietnia 2014 r. zwróciłam się [Skarżąca] do BIG I. S.A. o wydanie informacji, jakie ten administrator przetwarza o mojej osobie [Skarżącej]. Administrator nie udzielił żądanej informacji. Pismem z dn. [...].04.2014 r. poinformowano natomiast o sposobach, w jakich można informacje sobie uzyskać, z tymże trzeba mieszkać w W. (odbiór osobisty), albo mieć dostęp do Internetu. (...) W związku z powyższym zwracam się [Skarżąca] z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie odmowy wydania informacji i zobowiązanie administratora, aby żądaną informacje udzielił. Jednocześnie zwracam się [Skarżąca] z prośbą o poinformowanie, czy żądanie administratora do przedstawienia kserokopii z dowodu osobistego jest usprawiedliwione”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Pismem z dnia [...] kwietnia 2014 r. Skarżąca zwróciła się do Spółki, na podstawie art. 23 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1015, z późn. zm.), z wnioskiem o cyt.: „(...) udostępnienie wszystkich danych dotyczących mojej osoby [Skarżącej], które Biuro przechowuje i przetwarza”.
2. Pismem z dnia [...] kwietnia 2014 r. Spółka wskazała na istnienie określonych procedur w przedmiocie udostępniania informacji gospodarczej na własnym temat.
3. Odnosząc się do zarzutów Skarżącej podniesionych w skardze Spółka wskazała, iż cyt.: „(...) treść żądania Skarżącej w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje, iż była ona zainteresowana wyłącznie otrzymaniem dotyczących jej informacji gospodarczych, jakie miałyby być przetwarzane przez BIG I. Jednocześnie informujemy, że w tego rodzaju sprawach do pism informujących o zasadach korzystania z uprawnień określonych w art. 23 lub art. 27 ust. 1 1 Ustawy o uigiwdg załączany będzie wydruk formularza wniosku o udostępnienie Raportu o Sobie lub Raportu z Rejestru Zapytań, który jest również dostępny na stronie internetowej [...]”.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2135, z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, stanowi, iż na wniosek osoby, której dane dotyczą administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a ustawy. Z treści ww. artykułu wynika, iż każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do: 1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska; 2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze; 3) uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych; 4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej; 5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane; 5a) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Skarżąca nie skierowała do Spółki wniosku o wypełnienie obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy, lecz

wniosek o wydanie informacji, o których mowa w art. 23 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1015, z późn. zm.). Zgodnie z treścią tego przepisu, każdy ma prawo dostępu do dotyczących go informacji gospodarczych przechowywanych przez biuro, przekazanych zgodnie z art. 14-18. Dostęp w zakresie informacji gospodarczych dotyczących dłużników będących konsumentami jest bezpłatny, jeżeli następuje nie częściej niż raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach dostęp podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem, nie wyższej niż 0,5% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). Ponadto jak wynika z art. 3 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, w sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie w zakresie przetwarzania danych osobowych osób fizycznych stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych

W związku z tym nie sposób uznać, iż Spółka nie wykonała wobec Skarżącej obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, ponieważ Skarżąca nie wystąpił z takim wnioskiem do administratora danych, tj. do Spółki.

Zakres przedmiotowy postępowania przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych określa zatem już żądanie skierowane do administratora danych osobowych, a nie sama skarga do organu. Skarga ta wywiedziona jest bowiem dopiero z faktu niezrealizowania przez administratora danych osobowych skierowanego do niego żądania. Tym samym podkreślić należy, że na etapie skargi kierowanej do organu, nieskutecznym jest modyfikowanie jej zakresu, w porównaniu z pierwotnym żądaniem kierowanym do administratora danych osobowych. Kolejnym następstwem powyższego związania pierwotnym żądaniem kierowanym do administratora danych osobowych jest to, że organ może prowadzić postępowanie administracyjne jedynie w zakresie, jaki został określony w żądaniu kierowanym do administratora danych osobowych. Zadaniem organu jest ustalenie tego, czy administrator danych osobowych ustosunkował się do całego żądania strony i czy przy tej sposobności nie naruszył przepisów prawa (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2093/13).

Niezależnie od powyższego podkreślić należy, iż ocena okoliczności niniejszego postępowania w rozumieniu przepisów innych aniżeli przepisy ustawy o ochronie danych osobowych pozostaje poza kognicją Generalnego Inspektora. Natomiast sygnalizowane przez Skarżącą uwagi odnośnie sposobu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 23 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, powinny być – zgodnie z art. 32 ust. 1 ww. ustawy – kierowane do ministra właściwego do spraw gospodarki, który prowadzi nadzór nad działalnością takich podmiotów jak Spółka. Art. 32 ust. 1 ww. ustawy stanowi bowiem, nadzór nad biurem sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z ustawą i regulaminem.

Stosownie do przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. W niniejszej sprawie nie ma możliwości

przywrócenia stanu zgodnego z prawem, a zatem odmówić należy uwzględnienia wniosku Skarżącej.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).